

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΠΡΩΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

XXII.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Β' ΕΚΛΟΓΗ

Ι . Λ

ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΜΕΤ' ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

Πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Ε' τάξεως
τῶν ἐξαταξίων Γυμνασίων κλπ.

ΕΚΔΟΣΙΣ Α' ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΣ

(Ἀντίτυπα 3000)

Τιμᾶται μετὰ τοῦ βιβλίου. καὶ φόρου Ἐν. δαν. **9.30**

Τιμὴ λειανικῆς πωλήσεως 6.20

Ἄξια διβλιστήμου 2.40

Φόρος Ἐν. Δαν. — .70

20337

Ἀριθμὸς ἀδείας κυκλοφορίας 9-8-1988

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ
ΟΔΟΣ ΤΑΚΗ 13

1938

ΙΣΤ
ΑΡΧ
1938

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΠΡΩΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ
ΠΡΩΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Β' ΕΚΛΟΓΗ

Ι. Λ

ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΜΕΤ' ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

Πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Ε' τάξεως
τῶν Ἑξαταξίων Γυμνασίων κλπ.

ΕΚΔΟΣΙΣ Α' ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΣ

*Αντίτυπα 3000

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΤΣΟΥΡΗ
ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ - ΑΘΗΝΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ
ΟΔΟΣ ΤΑΧΗ 13

1938

18683

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Παράκλησις Συνεδέξεω
υ. Μάρκου Τσούρα

ΙΛΙΑΔΟΣ I

Τὰ μεταξὺ Ζ - Ι. Ἡ ἐπίνοδος τοῦ Ἑκτορος εἰς τὸ στρατόπεδον ἀνακουφίζει μεγάλως τοὺς μαχομένους Τρῶας. Τότε τῇ συμβουλῇ τοῦ ἀδελφοῦ Ἑλένου προκαλεῖ ὁ ἦρωας εἰς μονομαχίαν τὸν βουλούμενον ἐκ τῶν Ἀχαιῶν ἐκ τῶν ἐννέα ἡγεμόνων τῶν ἀποδεχθέντων τὴν πρόκλησιν κληροῦται ὁ Τελαμώνιος Αἴας. Ἡ μονομαχία ὑπῆρξε κρατερὰ, ἀλλ' ἡ νύξ καὶ κήρυκες ἐκατέρωθεν ἐπεμβάντες διαλύουσιν αὐτὴν μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν δώρων ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων. Τὴν πρωΐαν συνάπτεται ἐκχειρία καὶ θάπτονται οἱ νεκροί, μεθ' ὃ οἱ Ἀχαιοὶ κατασκευάζουσι τεῖχος διήκον ἀπὸ Σιγεῖου εἰς Ροίτειον καὶ πρὸ αὐτοῦ ὀρύττουσι τάφρον καὶ ἐμπηγνύουσι σκόλοπας (Η).

Τὴν πρωΐαν τῆς ὑστεραίας, 25ης ἡμέρας τῆς Ἰλιάδος, ὁ Ζεὺς καλέσας τοὺς θεοὺς εἰς ἀγορὰν, ἀπαγορεύει ἀπολύτως εἰς αὐτοὺς πᾶσαν ἀνάμειξιν εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ ἀπέρχεται εἰς τὴν Ἰδην. Οἱ δύο ἀντίπαλοι στρατοὶ προγευματίσαντες καὶ ὀπλισθέντες ἀντεπεξέρχονται κατ' ἀλλήλων. Καὶ μέχρι μὲν τῆς μεσημβρίας ἡ μάχη διεξάγεται ἄκριτος· ἀλλ' ὅτε ἡ πλάστιγξ τοῦ Διὸς ἔκρινε κατὰ τῶν Ἀχαιῶν, ὁ Ἑκτωρ ἐπελαύνει κατ' αὐτῶν καὶ μετὰ τινὰς παλιντρόπους περιπετείας, βοηθούμενος σκανδαλωδῶς καὶ ὑπὸ τοῦ Διὸς, ἀπωθεί τοὺς Ἀχαιοὺς πρὸς τὰ τεῖχη. Ἀλλ' ἡ νύξ ἐπελθοῦσα ἔθηκε τέρμα εἰς τὴν μάχην. Ὁ Ἑκτωρ καλέσας μετὰ τοῦτο τοὺς Τρῶας εἰς ἀγορὰν ἐν αὐτῷ τῷ πεδίῳ τῆς μάχης διατάσσει νὰ δειπνήσωσιν ἐκεῖ, νάνηψωσι πολλὰ πυρὰ μήπως διὰ νυκτὸς ἀποπλεύσωσιν οἱ Ἀχαιοί, οἱ κήρυκες νὰ παραγγείλωσιν εἰς τὴν πόλιν νὰ φρουρῶσιν ἐπὶ τῶν τειχῶν οἱ νεώτεροι καὶ οἱ πρεσβύτεροι, μήπως ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ στρατοῦ ἐνέδρα τῶν πολεμίων εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν, τὴν δὲ πρωΐαν νὰ ἐπαναλάβωσι τὸν ἀγῶνα, ὅστις θὰ εἶναι κρίσιμος· ἐλπίζει ὅτι αὐριον θάπαλλάξῃ ὀριστικῶς τὴν χώραν ἀπὸ τῶν κακῶν δαιμόνων, τοὺς ὁποίους ἡ κακὴ τῶν μοῖρα εἶχε φέρει ἐκεῖ.

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ Ἑκτορος οἱ Τρῶες λαμβάνουσι τὸ δειπνόν τῶν ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης καὶ ἀνάπτουσι χίλια πυρὰ, τὰ

ὅποια κατανακίζουσιν ἀπαισίως τὴν πεδιάδα (Θ). Ἐρᾶ γε θὰ ἐπαληθεύσῃ αὐριόν ἢ ἀπειλή τοῦ Ἐκτορος; Τίς ἄρα θὰ εἶναι ἡ κρατοῦσα ἤδη ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἀχαιῶν διάθεσις;

Πρεσβεΐα πρὸς Ἀχιλλεῦ. λιταΐ.

ὣς οἱ μὲν Τρωῆες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 θεσπεσίῃ ἔχε φύζα, φόβου κρουόντος ἑταίρη,
 πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
 ὣς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
 Βορρῆς καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρηῆκηθεν ἄητον, 5
 ἐλθόντ' ἔξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
 κορθύεται, πολλὸν δὲ παρῆξ ἄλα φῦκος ἔχευεν·
 ὣς ἐδαίζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν. |
 Ἄτρεΐδης δ' ἄχει μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ 10
 φοίτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων
 κλήδην εἰς ἀγορῆν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
 μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοισι πονεῖτο.
 ἴσον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων 15
 ἴστατο δάκρυ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
 ἣ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χεῖι ὕδωρ· 15
 ὣς ὁ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργεῖοισι μετηύδα· |
 „ὦ φίλοι, Ἀργεῖων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖη,
 σχέτλιος, ὃς τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν 20
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, 20
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσατο, καί με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὄλεσα λαόν.
 [οὔτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα
 ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.] 25
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθόμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.“ |

ὣς ἔφαθ' , οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σεωπῆ,
 δὴν δ' ἄνεφ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν 30
 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· |
 „ Ἄτρεΐδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
 ἦ θέμις ἐστίν, ἀναξ, ἀγορῆ· σὺ δὲ μὴ τι χολωθῆς.
 ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὄνειδισας ἐν Δαναοῖσιν,
 φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα 35
 ἴσασ' Ἀργεῖων ἤμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες·
 σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·
 σκήπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
 ἀλκὴν δ' οὐ τοι δῶκεν, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον. |
 δαιμόνι', οὕτω που μάλα ἔλπεσι υἷας Ἀχαιῶν 40
 ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὡς ἀγορευεῖς ;
 εἰ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὡς τε νέεσθαι,
 ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης·
 [ἐστᾶσ', αἶ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλαί].
 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί, 45
 εἰς ὃ κέ περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ
 φευγόντων σὺν νησὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
 νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε τέκμων
 Ἰλίου εὐρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.“ |
 ὣς ἔφαθ' , οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν, 50
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο. |
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μειφώνεεν ἵπποτα Νέστωρ·
 „ Τυδεΐδη, πέρι μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
 καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὀμήλικας ἔπλευ ἄριστος·
 οὐ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσειται, ὅσοι Ἀχαιοί, 55
 οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἴκεο μῦθον.
 ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἶης
 ὀπλόταιος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
 [Ἀργεῖων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες]. |
 ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὅς σεῖο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι, 60
 ἐξείπω καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι

μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου κρουόεντος. | 65
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθόμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
 λεξάσθων παρὰ τάφρον ὄρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
 Ἄτρεΐδη, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
 δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὗ τοι ἀεικές. 70
 πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 ἡμάται· Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντιον ἄγουσιν·
 πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίῃ, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
 πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσεις, ὃς κεν ἀρίστην
 βουλήν βουλεύσῃ. μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς 75
 ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δήιοι ἐγγύθι νηῶν
 καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειεν ;
 νύξ δ' ἦδ' ἠὲ διαρραΐσει στρατὸν ἠὲ σαώσει.· |
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·
 ἕκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο 80
 ἀμφὶ τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα ποιμένα λαῶν
 ἠδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον υἱὰς Ἄρηος,
 ἀμφὶ τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε,
 ἠδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱὸν Λυκομήδεα δῖον.
 ἔπτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἕκατὸν δὲ ἑκάστω 85
 κούροι ἅμα στεῖχον δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
 κὰδ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἴζαν ἰόντες·
 ἔνθα δὲ πῦρ κῆναντο, τίθεντο δὲ δόρπα ἕκαστος. |
 Ἄτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἤγεν Ἀχαιῶν
 ἐς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα· 90
 οἱ δ' ἐπ' ὀνήαθ' ἑτοῖμα προκειμένα χεῖρας ἱάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὁ γέρων ἀμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·

δ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· | 95
 „ Ἄτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν
 λαῶν ἐσσι ἄναξ καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν
 σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλεύησθα.
 τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος ἠδ' ἐπακοῦσαι, | 100
 κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅτ' ἄν τινα θυμὸς ἀνώγη
 εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἕξεται, ὅτι κεν ἄρχιη· |
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
 οἷον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαι ἠδ' ἔτι καὶ νῦν, | 105
 ἐξ ἔτι τοῦ, ὅτε, διογενές, Βρισηίδα κούρη
 χωομένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίηθεν ἀπούρας
 οὔ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλαι γάρ τοι ἐγὼ γε
 πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῶ μεγάλητορι θυμῷ
 εἷξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοὶ περ ἔτισαν, | 110
 ἠτίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθωμεν
 δώροισιν τ' ἀγανοῖσιν ἔπεσσι τε μελιχίοισιν.“ |
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „ ὦ γέρον, οὐ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας. | 115
 ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
 λαῶν ἐστιν ἀνὴρ, ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
 ὥς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην φρεσὶ λευγαλέησι πιθήσας,
 ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τε ἀπειρέσι' ἄποινα. | 120
 ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήσω· |
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἵθωνας δὲ λέβητας εἰκόσι, δώδεκα δ' ἵπλους
 πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὔ κεν ἀλήγιος εἶη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο, | 125
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο.
 ὅσσα μοι ἠνεύκοντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.

δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἅς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλεν αὐτός,
 ἐξελόμην, αἱ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν. 130
 τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσειται, ἦν τὸτ' ἀπήρῳν,
 κούρη Βρισηῆς· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι
 μὴ ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
 ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσειται. | εἰ δέ κεν αὐτε 135
 ἄστν μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νησάσθω
 εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί·
 Τρῳιάδας δὲ γυναῖκας εἰκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 αἱ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν. | 140
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαικόν, οὔθαυ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα· 145
 τῶν ἦν κ' ἐθέλῃσι, φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πῶ τις ἐῖ ἐπέδωκε θυγατρὶ.
 ἑπτὰ δέ οἱ δώσω ἐὺ ναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήσσαν, 150
 Φηράς τε ζαθέας ἠδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον,
 καλὴν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδαοον ἀμπελόεσσαν. |
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἄλός, νέεται Πύλου ἡμαθόεντος·
 ἐν δ' ἄνδρες ναιούσι πολύρρηγες πολυβούται,
 οἳ κέ εἰ δωτίνῃσι θεὸν ὡς τιμήσουσιν 155
 καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας. |
 ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 δημητήτω — Αἴδης τοι ἀμειλιχος ἠδ' ἀδάμαστος·
 τοῦνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων —
 καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι 160

ἦδ' ὅσπον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.“ |

τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

„ Ἀτρεΐδην κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστά διδοῖς Ἀχιλλεῖ ἀνακτι·

ἀλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα 165

ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληιάδεω Ἀχιλλῆος.

εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι, οἳ δὲ πιθέσθων.

Φοῖνιξ μὲν πρότιστα διίφιλος ἠγησάσθω,

αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·

κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἄμ' ἐπέσθων. 170

φέρετε δὲ χερσὶν ὕδωρ, ἐυφημησαί τε κέλευσθε,

ᾄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἷ κ' ἐλείψῃ.“ |

ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόμενα μῦθον ἔειπεν.

αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,

κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψατο ποτοῖο, 175

νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάσσειν.

αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πῖον θ', ὅσον ἠθέλε θυμός,

ᾄρωμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο.

τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,

δενδίλλων ἐς ἔλασιον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα, 180

πειρᾶν, ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα. |

τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης

πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ

ῥηιδίως πεπιθεῖν μεγάλης φρένας Αἰακίδαο.

Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθη. 185

τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,

καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·

τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·

τῇ ὅ γε θυμὸν ἔτερπεν, αἶεϊ δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν· 190

Πάτροκλος δὲ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῆ,

δέγμενος Αἰακίδαην, ὁπότε λήξειεν αἰδῶν. |

τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἠγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,

σιάν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς

αὐτῇ σὺν φύρμιγγι, λιπὼν ἔδος, ἔνθα θάασσεν.
 ὡς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη. | 195
 τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „χαίρετον ἢ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον—ἢ τι μάλα χρεώ—,
 οἱ μοι σκυζομένω περ Ἀχαιῶν φίλτατοὶ ἔστων.“

ὣς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν. 200
 αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἑόντα·
 „μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου υἱέ, καθίστα,
 ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνον ἐκάστω·
 οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῶ ὑπέασι μελάθρω.“ |

ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπειθεθ' ἑταίρῳ. 205
 αὐτὰρ ὁ γε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 ἔν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄϊος καὶ πίονος αἰγός,
 ἔν δὲ σὺδς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
 τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.
 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν, 210
 πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαίην μέγα, ἰσόθεος φῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 ἀνθρακιῆν στορέσας ὀβελούς ἐφύπερθε τάνυσσεν,
 πάσσε δ' ἄλδς θεῖοιο, κρατευτάων ἐπασίρας. |

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπησε καὶ εἰν ἔλθοῖσιν ἔχευεν, 215
 Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἔζεν Ὀδυσσεύος θεῖοιο
 τοίχου τοῦ ἐτέρουιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγειν
 Πάτροκλον ὃν ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. 220
 οἱ δ' ἐπ' ὀνήαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἔαλλον. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔρον ἔντο,
 νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δῆδεκτ' Ἀχιλλῆα· |

„χαῖρ', Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν εἰσης οὐκ ἐπίδευεις 225
 ἡμὲν ἐν κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο

ἦδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'· ἄλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν,
 ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσορώοντες
 δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι 230
 νῆας ἐυσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσειαι ἀλκήν. |
 ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὐλιν ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλεῖτοί τ' ἐπίκουροι,
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔει φασὶν
 σχήσεσθ', ἄλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. 235
 Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
 ἀστράπτει· Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων
 μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Δίι, οὐδέ τι τίει
 ἀνέρας οὐδὲ θεοὺς, κρατερὴ δέ ἐλύσσα δέδυκεν.
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἥῳ διᾶν 240
 στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα
 αὐτάς τ' ἐμπλήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηώσειν παρὰ τῆσιν ὄρινομένους ὑπὸ καπνοῦ. |
 ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ οἱ ἀπειλάς
 ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη 245
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἐκὰς Ἄργεος ἵπποβότιο.
 ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ υἱας Ἀχαιῶν
 τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὄρουμαγδοῦ.
 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν 250
 φράζεο, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ. |
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοὶ γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 ἦματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν·
 ,τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
 δώσουσ', αἶ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλῆτορα θυμὸν 255
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες·
 ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρον, σὺ δὲ λήθεται. | ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν

παύε', ἕα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων 260
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο·
 εἰ δὲ σὺ μὲν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω,
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τέλαντα,
 αἴθωνας δὲ λέβητας ἑείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους 265
 πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλήμιος εἶη ἀνήρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 δώσει δ' ἐπὶ γυναικας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας 270
 Λεσβίδας, ἅς, ὅτε Λέσβον ἐκτιμένην ἔλες αὐτός,
 ἐξέλεθ', αἶ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν·
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσειται, ἦν τότε ἀπηύρα,
 κούρη Βρισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὀμείται
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι, 275
 ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσειται· εἰ δέ κεν αὐτὲ
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσωσ' ἀλαπάξει,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
 εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληίδ' Ἀχαιοί· 280
 Τρωιάδας δὲ γυναικας ἑείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἶ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιικόν, οὐθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ. 285
 τρεῖς δέ οἱ εἰσι θύγατρος ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτω,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
 τάων ἦν κ' ἐθέλησθα, φίλην ἀνάεδνον ἄγασθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὃ δ' αὖτ' ἐπὶ μείλια δώσει
 πολλὰ μάλ', ὅσ' οὐ πῶ τις ἐῖη ἐπέδωκε θυγατρὶ. 290
 ἑπτὰ δέ τοι δώσει ἐν ναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσαν,

Φηράς τε ζαθέας ἤδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
πᾶσαι δ' ἔγγυς ἁλός, νέεται Πύλου ἡμαθόεντος· 295
ἔν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβούται,

οἳ κέ σε δωτίνησι θεὸν ὧς τιμήσουσι
καὶ τοι ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο. |
εἰ δέ τοι Ἄτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον, 300
αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοῦς
τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἳ σε θεὸν ὧς
τίσους· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
νῦν γάρ χ' Ἔκτορ' ἔλοισ, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι
λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐ τινά φησιν ὁμοῖον 305
οἷ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.“ |

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
χρῆ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
ἦ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὧς τετελεσμένον ἔσται, 310
ὧς μὴ μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀίδαο πύλησιν,
ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπη.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὧς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. |

οὔτ' ἐμέ γ' Ἄτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω 315
οὔτ' ἄλλους Δαναοὺς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
μάρνασθαι δηΐοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεὶ.
ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζει·
ἐν δὲ ἱῆ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἠδὲ καὶ ἐσθλός·

[κάτθαν' ὁμῶς ὃ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὰ ἔοργῶς.] | 320
οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ
αἰὲν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
ὧς δ' ὄρνις ἀπτηῖσι νεοσσοῖσι προφέρῃσιν
μάστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,
ὧς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀύπνους νύκτας ἴαυον, 325

ἦματα δ' αἵματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
 ἀνδράσι μαρνάμενος δάρων ἔνεκα σφετεράων.
 δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον
 τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 330
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἄτρεϊδῃ· ὃ δ' ὄπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θεῶσιν
 δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκειτο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν·
 ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσιν. |
 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν 335
 εἴλειτ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων
 τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
 Ἀργεῖτους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
 Ἀτρεΐδης; ἢ οὐχ Ἑλένης ἔνεκ' ἠυκόμοιο;
 ἢ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340
 Ἄτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 τὴν αὐτοῦ φιλεῖ καὶ κήδετα, ὥς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητὴν περ ἑοῦσαν. |
 νῦν δ', ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτησεν,
 μή μεν πειράτω ἐὺ εἰδότος· οὐδέ με πείσει. 345
 ἀλλ', Ὀδυσεῦ, σὺν σοὶ τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν
 φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆιον πῦρ.
 ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
 καὶ δὴ τείχος ἔδειμε καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρείαν μεγάλην, ἔν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύναται σθένος Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
 ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἐκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν·
 ἔνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μευ ἔκφυγεν ὄρμῃν. | 355
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἐκτορι δίφω,
 αὔριον ἱρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 νηήσας ἐὺ νῆας, ἐπὴν ἄλαδε προερύσσω,

ὄψεαι, ἦν ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἔπ' ἰχθυόεντα πλεούσας 360
 νῆας ἑμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρροσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν εὐπλοῖτην δῶη κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 ἦματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην. |
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλά, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν 365
 ἦδὲ γυναῖκας ἐυζώνους πολίων τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἄσπ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,
 αὐτὶς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. | τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω,
 ἀμφοδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζονται Ἀχαιοί, 370
 εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἔξαπατήσιν,
 αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος· οὐδ' ἂν ἐμοί γε
 τετλαῖη κύνεός περ ἐὼν εἰς ὧπα ἰδέσθαι·
 οὐδέ τί οἱ βουλάς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον·
 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὐτὶς 375
 ἔξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλις δέ οἱ· ἀλλὰ ἔκηλος
 ἐρρέτω· ἐκ γὰρ εὐφρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς. |
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρδὸς αἴση.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη,
 ὅσσα τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
 αἶθ' ἑκατομυυλοὶ εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν' ἐκάστας
 ἀνέρες ἔξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε, 385
 οὐδέ κεν ὡς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Ἀγαμέμνων,
 πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λῶβην. |
 κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 οὐδ' εἰ χρυσεῖη Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ἰσοφαρίζοι, 390
 οὐδέ μιν ὡς γαμέω· ὃ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,

ὅς τις οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὅς βασιλεύτερός ἐστιν·
 ἦν γὰρ δὴ με σώσει θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἴκωμαι,
 Πηλεΐδης θῆν μοι ἔπειτα γυναῖκά γε μάσσειται αὐτός.
 πολλαὶ Ἀχαιίδες εἰσὶν ἄν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε, 395
 κοῦραι ἀριστήων, οἳ τε πτολίεθρα ῥύονται
 τάων ἦν κ' ἐθέλωμι, φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ
 γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,
 κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκτίησατο Πηλεΐδης. | 400
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτίησθαι, ἐν ναϊόμενον πτολίεθρον,
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθειν νῆας Ἀχαιῶν,
 οὐδ' ὅσα λάινος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔεργει,
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἔνι πετρῆεσση. 405
 ληιστοὶ μὲν γὰρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἔλθειν οὔτε λειστή
 οὔθ' ἔλειτή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων. |
 μήτηρ γὰρ τέ μέ φησι θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 410
 διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
 εἰ μὲν κ' αὐθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὤλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἀφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἴκωμαι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν 415
 [ἔσσειται, οὐδέ κέ μ' ὄκα τέλος θανάτοιο κιχείη]. |
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήτετε τέκμωρ
 Ἴλιου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐὴν ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί. | 420
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγελίην ἀπόφασθε—τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων—,
 ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἦ κέ σφιν νῆας τε σώφω καὶ λαὸν Ἀχαιῶν

νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη, 425
 ἦν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.

Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθῆτω,
 ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὖριον, ἦν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξω.“ |

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ 430
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν·

ὄψε δὲ δὴ μετέειπε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ
 δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν |

„εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θεῶσιν 435

πῦρ ἐθέλεις αἰδήλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖθι λιποῖμην

οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
 ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
 νήπιον, οὐ πω εἰδότη' ὁμοίου πτολέμοιο 440

οὐδ' ἀγορεύων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν·
 τοῦνεκά με προέηκε, διδασκόμεναι τάδε πάντα,

μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων. |

ὣς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλομι
 λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτὸς 445

γῆρας ἀποξύσας θήσιν νέον ἠβῶνonta,
 οἶον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,

φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
 ὃς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο, 450

τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
 μητέρ' ἐμήν· ἦ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων

παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
 τῇ πιθόμην καὶ ἔρξα· πατήρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἰσθεῖς

πολλὰ κατηρᾶτο, στυγεράς δ' ἐπεκέκλετ' ἐρινῦς,
 μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν 455

ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινή Περσεφόνεια. |

Δ. Ν. Γουδῆ.—Ὀμήρου Ἰλιάς Ι-Λ. Ἐκδοσις Α' 2

τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὄξει χαλκῶ·
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῶ
 δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὄνειδα πόλλ' ἀνθρώπων,
 ὡς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην. | 460
 ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
 πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
 ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες
 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισιν,
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο,
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῶ παρὰ νύκτας ἴαυον· | 470
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ ἔυερχέος αὐλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
 καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας | 475
 ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκλον αὐλῆς,
 ῥῆα λαθὼν φύλακὰς τ' ἄνδρας δμωάς τε γυναῖκας. |
 φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων,
 ἐς Πηλῆα ἄναχθ'· ἔ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο, | 480
 καὶ με φίλησ', ὡς εἶτε πατήρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 μοῦνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν,
 καὶ μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὄπασε λαόν·
 ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης Δολόπεσσιν ἀνάσσων. |
 καὶ σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἄμ' ἄλλω
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἰέναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
 ὄψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχῶν.
 πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα | 490

οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιῇ ἀλεγεινῆ.
 ὡς ἐπὶ σοὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα,
 τὰ φρονέων, ὃ μοι οὔ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 ἐξ ἔμευ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λαιγὸν ἀμύνης. | 495
 ἀλλ', Ἀχιλλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε·
 καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσιν
 λαιβῆ τε κνίσῃ τε παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι 500
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῆῃ καὶ ἀμάρτη. |
 καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι, Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 χωλαὶ τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῶ,
 αἷ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
 ἢ δ' Ἄτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, οὔνεκα πάσας 505
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἷ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 ὡς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσσον ἰούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὤνησάν καὶ τ' ἔκλυον εὐχομένοιο·
 ὡς δὲ κ' ἀνήνηται καὶ τε στερεῶς ἀποείπη, 510
 λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι
 τῷ Ἄτην ἄμ' ἔπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτείσῃ. |
 ἀλλ', Ἀχιλλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἔπεσθαι
 τιμῆν, ἢ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάζοι 515
 Ἄτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 Ἄργεῖοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπησ'
 νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὀπισθεν ὑπέστη,
 ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους 520
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαικόν, οἳ τε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἄργεῖων τῶν μὴ σὺ γε μῦθον ἐλέγξῃς
 μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι. |

οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἠρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι· 525
 δωρητοὶ τ' ἐπέλοντο παράρρητοὶ τ' ἐπέεσσιν.
 μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὐ τι νέον γε,
 ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἔρέω πάντεσσι φίλοισιν.
 Κουρήτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον, 530
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 Κουρήτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηι. |
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὄρσεν
 χωσαμένη, ὃ οἱ οὐ τι θαλύσια γουνῶ ἀλωῆς
 Οἰνεὺς ῥέξ', ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας· 535
 οἴη δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρη μεγάληο·
 ἦ λάθεται ἦ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῶ.
 ἦ δὲ χολωσαμένη διὸν γένος ἰοχέαιρα
 ὄρσεν ἐπι χλούνην σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,
 ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἀλωῆν· 540
 πολλὰ δ' ὃ γε προθέλυμα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτήσιν ῥίξῃσι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μῆλων. |
 τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας
 καὶ κύνας· οὐ μὲν γὰρ κε δάμη παύροισι βροτοῖσιν· 545
 τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς. |
 ἦ δ' ἀμφ' αὐτῶ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτήν,
 ἀμφὶ σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,
 Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων. |
 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηίφιλος πολέμιζεν, 550
 τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδὲ δύναντο
 τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἑόντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
 ἦ τοι ὃ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ 555
 κεῖτο παρὰ μνηστῆ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,

κούρη Μαρπήσσης καλλισφύρου Εϋνήνης
 Ἴδεώ θ', ὅς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε, καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἶλετο τόξον
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης· 560
 τὴν δὲ τότε ἔν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
 κλαῖ', ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 τῇ ὅ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσων, 565
 ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἧ ῥα θεοῖσιν
 πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο κασιγνήτιο φόνιοι,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοῖα
 κικλήσκουσ' Ἀΐδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
 πρόχην καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι, 570
 παιδί δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις ἐρινὺς
 ἔκλυεν ἐξ Ἐρέβεσφιν, ἀμείλιχόν ἦτορ ἔχουσα. |
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρειν
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἰσρήας ἀρίστους, 575
 ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
 ὀππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 ἔνθα μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι
 πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἡμισυ οἰνοπέδιοι,
 ἡμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι. 580
 πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεύς,
 οὐδοῦ ἐπεμβεβαῶς ὑψηρεφές θαλάμοιο
 σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος υἷόν·
 πολλὰ δὲ τὸν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 ἐλλίσσονθ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνεται· πολλὰ δ' ἐταῖροι, 585
 οἱ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλιτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
 βαῖνον Κουρῆτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστν. |

καὶ τότε δὴ Μελέαγρον εὐζωνος παράκοιτις 590
 λίσσεται ὄδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
 κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει, τῶν ἄστῳ ἀλώη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα, 595
 βῆ δ' ἰέναι, χροῖ δ' ἔντε ἔδύσετο παμφανώοντα.
 ὣς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυεν κακὸν ἦμαρ
 εἷξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρα τέλεσσαν
 πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἦμυε καὶ αὐτως. |
 ἀλλὰ σὺ μὴ τοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδέ σε δαίμων 600
 ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· κάκιον δέ κεν εἶη
 νηυσὶν καιομένησιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροισι
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί·
 εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθεισῆνορα δῦγς,
 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσαι, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.“ | 605
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Φοῖνιξ, ἄττα γεραῖέ, διοτρεφές, οὐ τί με ταύτης
 χρεῶ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴψῃ,
 ἢ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰς ὃ κ' αὐτμῆ
 ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. | 610
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 μὴ μοι σύγγχει θυμὸν ὄδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
 Ἄτρεΐδῃ ἦρωι φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ
 τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι.
 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν, ὅς κ' ἐμὲ κήδη. 615
 ἴσον ἐμοὶ βασιλευε καὶ ἦμισυ μείρεο τιμῆς.
 οὔτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
 εὖνῃ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένην
 φρασσόμεθ', ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερο', ἢ κε μένωμεν.“ |
 ἢ καὶ Πατρόκλω ὃ γ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ 620
 Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
 ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. | τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας

ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκέει μῦθιο τελευτῆ 625
 τῆδέ γ' ὄδῳ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
 χρὴ μῦθον Δαναοῖσι καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ ἔοντα,
 οἳ που νῦν ἕαται ποτιδέγμενοι· | αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγάλητορα θυμόν,
 σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότιτος ἑταίρων 630
 τῆς, ἧ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,
 νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτιο φονῆος
 ποιήνῃ ἢ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτοῦ, πόλλ' ἀποιτίσας,
 τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ 635
 ποιήνῃ δεξαμένῳ. σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακόν τε
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
 οἴης. νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῆσι· σὺ δ' ἴλαον ἔνθεο θυμόν,
 αἴδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι εἰμεν 640
 πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
 κήδιστοί τ' ἔμειναι καὶ φίλτατοι, ὅσοι Ἀχαιοί“. |
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 πάντα τί μοι κατὰ θυμόν ἐείσαο μυθήσασθαι· 645
 ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλω, ὅππότε' ἐκείνων
 μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρρεξεν
 Ἀτρεΐδης ὡς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην· |
 ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος, 650
 πρὶν γ' υἶὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
 κτείνοντ' Ἀργεῖους, κατὰ τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.
 ἀμφὶ δέ τοι τῆ ἑμῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 Ἐκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι δῖω“. | 655

ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἕκαστος ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
 σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῆσι κέλευσεν
 Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅτι τάχιστα.
 αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος, ὡς ἐκέλευσεν, 660
 κῶεά τε ῥῆγός τε λίνιοί τε λεπτὸν ἄωτον.
 ἔνθ' ὁ γέρον κατέλεκτο καὶ Ἥῳ δῖαν ἔμιμνεν.
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὔδε μυχῶ κλισίης εὐπήκτου·
 τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγεν,
 Φόρβαντος θυγάτηρ Διομήδη καλλιπάρηος. 665
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφρις εὐζωνος, τὴν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεὺς
 Σκῦρον ἐλὼν αἰπειαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον. |
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίησιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,
 τοὺς μὲν ἄρα χρυσεόισι κυπέλλοις υἴες Ἀχαιῶν 670
 δηδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἐκ τ' ἐρέοντο·
 πρῶτος δ' ἕξερρέεινεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „εἶπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ἧ ῥ' ἐθέλει νήεσσι ἀλεξέμεναι δῆιον πῦρ,
 ἧ ἀπέειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;“ | 675
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 κείνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μάλλον
 πιμπλάνεται μένος, σὲ δ' ἀναίνεαι ἠδὲ σὰ δῶρα.
 αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν, 680
 ὄππως κεν νῆας τε σόφως καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς δ' ἠπέλιθσεν ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
 νῆας εὐσσέλμους ἅλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθῆσασθαι
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήτετε τέκμωρ 685
 Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἐθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐῖν ὑπερέσχε, τεταρσῆκασι δὲ λαοί. |
 ὡς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τὰδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,

Αἶας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρον κατελέξατο· ὡς γὰρ ἀνώγειν, 690
 ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὔριον, ἣν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὐ τι μιν ἄξει· |
 ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 [μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν].
 δὴν δ' ἄνεφ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν 695
 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „ Ἄτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μηδ' ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 μυρία δῶρα διδύς· ὁ δ' ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνοοῖησιν ἐνήκας. 700
 ἀλλ' ἦ τοι κείνον μὲν ἐάσομεν, ἦ κεν ἴησιν
 ἦ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὅπποτε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει καὶ θεὸς ὄρησιν. |
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ 705
 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῆ καλὴ ἡοδοδάκτυλος Ἥως,
 καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
 ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.“ |
 ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες, 710
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος,
 ἔνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο. |

ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

Τὰ μεταξὺ Ι Δ. Κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα οἱ ἄριστοι τῶν Ἄχαιῶν στέλλουσιν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Τρώων κατασκόπους, τὸν Ὀδυσσεῖα καὶ τὸν Διομήδην, οὔτινες φονεύουσι καθ' ὁδὸν τὸν Τρώα Δόλονα, ἐρχόμενον καὶ αὐτὸν εἰς κατασκοπείαν τῶν Ἀχαιῶν, καὶ εἰσβαλόντες εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Τρώων φονεύουσιν ἱκανοὺς καὶ ἐπανακάμπουσιν ἔφιπποι εἰς τὸ στρατόπεδον, ἐμπλήσαντες χαρᾶς τοὺς ἄλλους ἡγεμόνας (Κ).

Ἄγαμέμνωνος ἀριστεία.

Ἦώς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
 ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φῶος φέροι ἠδὲ βροτοῖσι·
 Ζεὺς δ' Ἔριδα προΐαλλε θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἀργαλήην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν. |
 στή δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακίητεϊ νηὶ μελαίνῃ, 5
 ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
 ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοὶ ῥ' ἔσχατα νῆας εἴσας
 εἵρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·
 ἔνθα στᾶσ' ἦυσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10
 ὄρθι', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβραλ' ἐκάστω
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 [τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἔς πατρίδα γαίαν]. |
 Ἄτρειδῆς δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15
 Ἄργεῖτους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νόροπα χαλκόν·
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλᾶς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας· |
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν,
 τὸν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήιον εἶναι. 20

πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὔνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
 τοῦνεκά οἱ τὸν ἔδωκε χαριζόμενος βασιλῆι.
 τοῦ δ' ἦ τοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κυάνιοι,
 δώδεκα δὲ χρυσοῖο καὶ εἴκοσι κασσιτέριοι· 25
 κυάνειοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχασθαι προτὶ δειρῆν
 τρεῖς ἑκάτερθ' ἴρισσιν εἰκότες, ἅς τε Κρονίων
 ἐν νέφεϊ στήριξε τέρας μερόπων ἀνθρώπων. |
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἦλοι
 χρύσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν 30
 ἀργύρεον, χρυσεόισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός. |
 ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοοῖν,
 καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκειοι ἦσαν,
 ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασσιτέριοι
 λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κυάνιοι. 35
 τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἔστεφάνωτο
 δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἔξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 κυάνεος ἐλέλιχτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
 τρεῖς ἀμφιστροφές, ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι. | 40
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάλῃρον
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῶ,
 ὄξεα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
 λάμπ'. ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη, 45
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκίηνς. |
 ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἔφ' ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἔρυκέμεν αἰθ' ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 ῥώοντ'. ἄσβεστος δὲ βοῆ γένητ' ἠῶθι πρό. 50
 φθὰν δὲ μέγ' ἱπήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
 ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον. | ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ὄρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἦκεν ἔεσσας

αἵματι μυδαλέας ἕξ αἰθέρος, οὔνεκ' ἔμελλεν
πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προῖάψειν. | 55

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῶ πεδίοιο,
Ἐκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
Αἰνείαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὧς τίετο δῆμῳ,
τρεις τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα διόν
ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. | 60

Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην.
οἶος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὔλιος ἀστήρ
παμφαίνων, τότε δ' αὖτις ἔδυνε φάνασκιόντα,
ὧς Ἐκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῶ | 65
λάμφ' ὧς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο. |

οἱ δ', ὧς τ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
ὄγμον ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν,
πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
ὧς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες | 70
δήουν, οὐδ' ἔτεροι μνώοντ' ὄλοοιτο φόβοιο. |

σας δ' ὑσμῖνη κεφαλὰς ἔχεν, οἱ δὲ λύκοι ὧς
θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγγανε μαρναμένοισιν,
οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι | 75
σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθείατο, ἦχι ἐκάστω
δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο. |

πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
οὔνεκ' ἄρα Τρῶεσσι βρούλετο κῦδος ὀρέξει.
τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεῖς | 80
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδει γαίων,
εἰσορόων Τρῶων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.]

ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός. | 85
ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνῆρ ὠπλίσατο δεῖπνον

οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μακρά, ἄλως τέ μιν ἵκετο θυμόν,
 σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἕμερος αἶρεϊ,
 τῆμος σφῆ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας 90
 κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας. | ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιήγορα ποιμένα λαῶν,
 αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Ὀιλῆα πλήξιππον.
 ἦ τοι δ' γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔσθι'
 πόν δ' ἰθύς μεμαῶτα μετώπιον ὀξεί δουρὶ 95
 γύξ', οὐδὲ στεφάνη δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
 ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα. |
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὐθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιδύσε χιτῶνας· 100
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἴσόν τε καὶ Ἄντιφον ἐξεναρίζων,
 υἷε δύω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν,
 Ἄντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεὺς
 Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισιν, 105
 ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποίωνων. |
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρὶ,
 Ἄντιφον αὖ παρὰ οὔς ἔλασε ξίφει, ἔκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλά, 110
 γιγνώσκων· καὶ γὰρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θεῶσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδης ἤγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεὺς. |
 ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ῥηιδίως συνέαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
 ἐλθὼν εἰς εὐνήν, ἀπαλόν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα· 115
 ἦ δ' εἴ πέρ τε τύχησι μάλα σχεδόν, οὐ δύνασσι σφιν
 χραισμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἦϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 σπεύδουσ', ἰδρῶουσα κραταιοῦ θηρὸς ὕφ' ὀρεμῆς·

ὡς ἄρα τοῖς οὐ τις δύνατο χραισιμῆσαι ὄλεθρον 120
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργεῖοισι φέβοντο. |
 αὐτὰρ ὁ Πείσανδρον τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμην,
 υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 οὐκ εἶασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάω, 125
 τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἕοντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 ἐκ γὰρ σφεας χειρῶν φύγον ἠνία σιγαλόεντα,
 τῷ δὲ κυκηθήτην. ὁ δ' ἐναντίον ὄρωτο λέων ὡς
 Ἄτρεΐδης. | τὼ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθησαν· 130
 „ζῶγρει, Ἄτρεός υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 πολλὰ δ' Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκημητός τε σίδηρος·
 τῶν κέν τοι χαρίζαιτο πατήρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἰ νῶϊ ζωὸς πεπύθιοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ | 135
 ὡς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
 μελιχλοῖς ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν·
 „εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστόν,
 ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
 ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι, 140
 αὐθι κατακτεῖναι μῆδ' ἐξέμεν ἄψ ἕς Ἀχαιοῦς,
 νῦν μὲν δὴ οὐ πατρὸς ἀεικέα τεῖσετε λῶβην.“ |
 ἦ καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὄσε χαμᾶζε
 δουρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὁ δ' ὑπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη.
 Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε· τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξεν, 145
 χεῖρας ἀπὸ ξιφεῖ τμήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
 ὄλμον δ' ὡς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου. |
 τοὺς μὲν ἕασ', ὁ δ' ὄθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
 τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.
 πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη, 150
 ἱππῆες δ' ἱππῆας—ὑπὸ σφισι δ' ὄρωτο κόνιη
 ἐκ πεδίου, τὴν ὄρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων—

χαλκῷ δηιόωντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπειτ', Ἀργεῖοισι κελεύων.
 ὧς δ' ὅτε πῦρ αἶδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέση ὕλῃ· 155
 πάντῃ τ' εἰλυφῶν ἄνεμος φέρει, οἳ δέ τε θάμνοι
 πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὄρηι·
 ὧς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρημι
 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
 κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνά πτολέμοιο γεφύρας, 160
 ἠνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἳ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο γύπεσσι πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.
 [Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἔκ τε κονίης
 ἔκ τ' ἀνδροκτασίης ἔκ θ' αἵματος ἔκ τε κυδοιμοῦ·]
 Ἀτρεΐδης δ' ἔπειτο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. | 165
 οἳ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
 μέσσον κάπ πεδίον, παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο
 ἰέμενοι πόλιος· ὃ δὲ κεκληγῶς ἔπειτ' αἶει
 Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιᾶς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκοντο, 170
 ἔνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμον.
 οἳ δ' ἔτι κάμ μέσσον πεδίον φοβέοντο βόες ὧς,
 ἅς τε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ
 πάσας· τῇ δέ τ' ἰῆ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 τῆς δ' ἔξ αὐχέν' ἔαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν 175
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἐγκατα πάντα λαφύσσει·
 ὧς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον, οἳ δὲ φέβοντο
 [πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
 Ἀτρεΐδεω ὑπὸ χερσὶ περιπρὸ γὰρ ἔγχει θῦεν]. | 180
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
 ἵξεσθαι, τότε δὴ ῥα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδιήσσης,
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.
 Ἴριν δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν· | 185

- „βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἐκτορι μῦθον ἐνίσπες.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρᾱ Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην· | 190
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἦ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηται
 δῦη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.“ |
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις, 195
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἰρήν.
 εὔρ' υἷὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
 ἔσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 ἀγχού δ' ἴσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 „Ἐκτορ, υἷὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε, 200
 Ζεὺς με πατὴρ προέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρᾱς Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ὑπέοικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνωχθι
 μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην· 205
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἦ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηται
 δῦη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.“ |
 ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 210
 Ἐκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὄξεα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν,
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας. 215
 ἀρτύνη δὲ μάχῃ, στὰν δ' ἀντίοι. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων. |
 ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,

ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν
ἢ αὐτῶν Τρώων ἢ ἐκλιτῶν ἐπικούρων. | 220

Ἴφιδάμας Ἀντηγορίδης ἡὺς τε μέγας τε,
ὅς τράφη ἐν Θρήκη ἐριβόλακι, μητέρι μήλων·
Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἔοντα
μητροπάτωρ, ὅς ἔτικτε Θεανῶ καλλιπάρηον·

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον, 225
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἦν
γῆμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἷ οἱ ἔποντο.

τάς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας ἑίσας,
αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἔων εἰς Ἴλιον εἰληλούθειν. 230

ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν. |
οἷ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος,
Ἴφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθεν,
νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρεῖή χειρὶ πιθῆσας· 235

οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἀργύρω ἀντομένη μόλιβος ὡς ἐτράπετ' αἰχμῆ.

καὶ τό γε χειρὶ λαβῶν εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἔλκ' ἐπὶ οἷ μεμαῶς ὡς τε λῆς, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς

σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πληῖξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 240
ὡς ὁ μὲν αὐθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον

οἰκτρὸς, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
κουριδίης, ἧς οὐ τι χάριν ἶδε, πολλὰ δ' ἔδωκεν

πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη,
αἶγας ὁμοῦ καὶ οἷς, τὰ οἱ ἄσπετα πομαίνοντο· 245

δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάρηξεν,
βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά. |

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
πρεσβυγενῆς Ἀντηγορίδης, κρατερόν ῥά ἐπένθος

ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο πεσόντος. 250
στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθῶν Ἀγαμέμνονα δῖον,

Δ. Ν. Γουδῆ.—Ὅμηρον Ἰλιάς I. Α. Ἐκδοσις Α' 3

νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν,
ἀντικρὺς δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ. |
ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ἄλλ' οὐδ' ὧς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο, 255

ἄλλ' ἐπόρουσε Κρόνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
ἦ τοι ὁ Ἴφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτεὶ πάντας ἀρίστους.
τὸν δ' ἔλκοντ' ἄν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος δμφαλοέσσης
οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα· 260

τοιοῦτο δ' ἐπ' Ἴφιδάμαντι κάρη ἀπέκοιπε παραστάς.
ἔνθ' Ἀντήνορος υἱὲς ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἄιδος εἴσω. |

αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἔγχεϊ τ' ἄορί τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν, 265
ὄφρα οἱ αἶμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἔξ ὠτειλῆς.

αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεται, παύσατο δ' αἶμα,
ὄξεϊα δ' ὀδύνας δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο·
ὧς δ' ὄτ' ἄν ὠδίνουσαν ἔχη βέλος ὄξυ γυναικα,
δρομύ, τό τε προΐεϊσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι, 270

Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
ὧς ὄξεϊ ὀδύνας δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο. |
ἔς δίφρον δ' ἀνόρουσε καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλεν
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
ἦυσεν δὲ διαπρῦσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς· 275

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισιν
φύλοπιν ἀργαλήην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
εἴασε Τρῶεσσι πανημέριον πολεμίζειν.“

ὧς ἔφαθ', ἠνιόχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους 280
νῆας ἐπι γλαφυράς, τῶ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην·
ἄφρονον δὲ στήθεα, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίη,
τειροῦμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες. |

Ἐκτωρ δ' ὧς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κίοντα,

Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἄσας· 285

„Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἄνδρες ἔσσιτε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἴχετ' ἀνὴρ ὄριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκεν
 Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
 ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε.“ | 290

ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ὣς δ' ὅτε πού τις θηρητῆρ κύνας ἀργιόδοντας
 σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ συὶ καπρίῳ ἢ ἑλέοντι,
 ὣς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
 Ἔκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῶ ἴσος Ἄρηι. 295
 αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκειν,
 ἔν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ ὑπεραεί ἴσος ἀέλλη.

ἦ τε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει. |
 ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
 Ἔκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; 300
 Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην
 καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον ἠδ' Ἀγέλαον
 Αἴσυμνόν τ' Ὀρόν τε καὶ Ἴπλόνοον μενεχάρμη.
 τοὺς ἄρ' ὃ γ' ἠγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 πληθύν, ὡς ὀπότε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ 305

ἀργεστᾷ Νότοιο, βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
 πολλὸν δὲ τρύφι κῆμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
 σκίδνεται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
 ὡς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἔκτορι δάμνατο λαῶν. |

ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο, 310
 καὶ νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·
 „Τυδεΐδη, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
 ἔσσειται, εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἔκτωρ.“ | 315

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „ἦ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα

ἡμέων ἔσσειται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τρώσιν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἢ ἐπερ ἡμῖν.“ |

ἢ καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὄσε χαμᾶζε 320
δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἀνακτος.

τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·
τὼ δ' ἄν' ὄμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὥς ὅτε κάρῳ
ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πέσητον· 325

ὥς ὄλεκον Τρώας πάλιν ὀρμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἔκτορα δῖον. |

ἔνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δῆμου ἀρίστω,
νῆε δὺν Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὐς παῖδας ἔασκεν 330

στείχειν ἐς πόλεμον φθεισῆγορα· τὼ δέ οἱ οὐ τι
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρικλειτὸς Διομήδης
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε' ἀπήυρα,
Ἰππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπεύροχον ἐξενάριξεν. | 335

ἔνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
ἐξ Ἰδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον·

ἦ τοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστροφον οὔτασε δουρὶ
Παιονίδην ἦρωα κατ' Ἰσχίον· οὐδέ οἱ ἵπποι
ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ. 340

τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
θῦνε διὰ προμάχων, ἦος φίλον ὄλεσε θυμόν. |

Ἔκτωρ δ' ὄξυ νόησε κατὰ στίχας, ὄρωτο δ' ἐπ' αὐτοῦς
κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.

τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγισε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης,
αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα· 345

„νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἔκτωρ·
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.“ |

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν, 350

ἄκρον κακ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός,
οὐδ' ἴκετο χροά καλόν· ἐρύκακε γὰρ πρυφάλεια
τριπυγχοσ αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων. |
Ἐκτωρ δ' ὄκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μεῖκτο δ' ὀμίλω,
στῆ δὲ γνύξ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 355

γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψεν.
ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὄχρετ' ἐρωὴν
τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,
τόφρ' Ἐκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἄψ ἐς δίφρον ὀρούσας
ἔξέλασ' ἐς πληθὺν καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. | 360

δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
„ἔξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὐτίε σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὅ μὲλλεις εὐχέσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.

ἦ θὴν σ' ἐξάνύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας, 365
εἴ πού τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάροθος ἐστίν.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὄν κε κιχέω.“ |

ἦ καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάρηξεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
Τυδεΐδῃ ἐπι τόξα τιταίνεται, ποιμένι λαῶν, 370
στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ

Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος. |
ἦ τοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὄμων
καὶ κόρυθα βριαρῆν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνελκεν 375

καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰδὸς
ἐν γαίῃ κατέπηκτο. | ὁ δὲ μάλα ἠδὺ γελάσσας
ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠῦδα·

„βέβληται, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι 380
νεύατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἔκ θυμὸν ἐλέσθαι·
οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
οἱ τέ σε πεφρίκασιν λέοντι· ὡς μηκάδες αἰγες.“ |

- τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερός Διομήδης·
 „τοξότα, λωβητήρ, κέραι ἀγλαέ, παρθενοπῖπα, 385
 εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
 οὐκ ἄν τοι χαίσιμησι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
 νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὖχεται αὐτως.
 οὐκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλῃ ἢ πάϊς ἄφρων·
 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάκιδος οὐτιδανοῖο. 390
 ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπιύρη,
 ὄξυ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησιν·
 τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί,
 παῖδες δ' ὄρφανικοί· ὁ δὲ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
 πύθεται, οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἦε γυναῖκες“· | 395
 ὣς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ὄπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκὺ
 ἐκ ποδὸς ἔλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροῶς ἦλθ' ἀλεγεινή.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλεν
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ. | 400
 οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς, οὐδέ τις αὐτῷ
 Ἀργεῖων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ μοι ἐγώ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἶ κε φέβωμαι
 πληθὺν ταρβήσας, τὸ δὲ ῥίγιον, αἶ κεν ἀλώω 405
 μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 οἶδα γάρ, ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
 ὅς δέ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἔνι, τὸν δὲ μάλα χροῶ
 ἐστάμεναι κρατερῶς, ἦ τ' ἔβλητ' ἦ τ' ἔβαλ' ἄλλον.“ | 410
 ἦος ὁ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἦλυθον ἀσπιστάων,
 ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
 ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλαροὶ τ' αἰζηοὶ
 σεύωνται· ὁ δὲ τ' εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο 415
 θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτιῆς γένουσσιν,

ἀμφὶ δέ τ' αἰσσοῦνται, ὑταὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 γίγνεται· οἳ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινὸν περ ἔοντα·
 ὧς ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα διίφιλον ἔσσεύοντο
 Τρῶες. | ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηιοπίτην 420
 οὔτασεν ὦμον ὑπερθεὺν ἐπάλμενος ὀξεί δουρί,
 αὐτὰρ ἔπειτα Θῳῶνα καὶ Ἔννομον ἐξενάρξεν.
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων ἄλξαντα,
 δουρὶ κατὰ πρόμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 νύξεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαίαν ἀγοστῶ. | 425
 τοὺς μὲν ἕασ', ὁ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάρολ' οὔτασε δουρί,
 αὐτοκασίγνητον εὐηφενέος Σῳκοιο.
 τῶ δ' ἐπαλεξήσων Σῳκος κίεν, ἰσόθεος φῶς,
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγυὲς ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων ἄτ' ἠδὲ πόνοιο, 430
 σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξῃαι Ἴππασίδησιν,
 τοιῶδ' ἄνδρες κατακτείννας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
 ἢ κεν ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.“ |
 ὧς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην·
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινήης ὄβριμον ἔγχος, 435
 καὶ διὰ θῳήρης πολυδαίδαλου ἠρήρηστο,
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροά ἐργαθεν. οὐδέ τ' ἕασεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη μειχθήμεναι ἔγκασι φωτός. |
 γνῶ δ' Ὀδυσσεύς, ὁ οἳ οὔ τι τέλος κάτα καιρίον ἦλθεν,
 ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῳκὸν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 440
 „ἄ δεῖλ', ἢ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰτὺς ὄλεθρός.
 ἢ τοι μὲν ῥ' ἔμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρῳέεσσι μάχεσθαι,
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἦματι τῶδ' ἔσσεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὗχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ.“ | 445
 ἢ καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὔτις ὑποστρέψας ἐβεβήκειν,
 τῶ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.
 δουπήσεν δὲ πεσὼν· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·

„ὦ Σῶχ', Ἰππάσου υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο, 450
 φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
 ἄ δειλ', οὐ μὲν σοί γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἴωνοι
 ὤμησται ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες·
 αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτεριοῦσί γε διοὶ Ἀχαιοί.“ | 455
 ὧς εἰπὼν Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἷμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν. |
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἷμ' Ὀδυσῆος,
 κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν. 460
 αὐτὰρ ὁ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὔε δ' ἐταίρους. |
 τρις μὲν ἔπειτ' ἦυσεν, ὅσον κεφαλή χάδε φωτός,
 τρις δ' αἶεν ἰάχοντος ἀρηίφιλος Μενέλαος.
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγυς ἐόντα·
 „Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, 465
 ἀμφὶ μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτὴ
 τῷ ἰκέλη, ὡς εἴ ἐ βίφατο μοῦνον ἐόντα
 Τρῶες ἀποτιμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
 ἀλλ' ἴομεν καθ' ὄμιλον ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 δεῖδω, μὴ τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεῖς, 470
 ἐσθλὸς ἐών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.“ |
 ὧς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 εὔρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα διίφιλον, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
 Τρῶες ἔπονθ' ὡς εἴ τε δαφουνοὶ θῶες ὄρεσφιν
 ἀμφ' ἔλαφον κεραδὸν βεβλημένον, ὃν τ' ἐβαλ' ἀνήρ 475
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἦλυξε πόδεσσι
 φεύγων, ὄφρ' αἶμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρη·
 αὐτὰρ ἔπει δὴ τόν γε δαμάσσεισι ὦκὺς οἰστός,
 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν
 ἐν νέμει σκιερῶ· ἐπὶ τε λῖν ἦγαγε δαίμων 480
 σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
 ὡς ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην

Τρωῆς ἔπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὁ γ' ἦρωσ
 αἰσσων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἤλθε φέρων σάκος ἤυτε πύργον, 485
 στῆ δὲ παρέξ· Τρωῆς δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 ἦ τοι τὸν Μενέλαος ἀρήμιος ἔξαγ' ὀμίλου
 χειρὸς ἔχων, ἦος θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους. |
 Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον
 Πριαμίδην, νόθον υἷόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὐτα, 490
 οὐτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.
 ὡς δ' ὀπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισιν
 χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβροφ,
 πολλὰς δὲ δρυὲς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
 ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει, 495
 ὡς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
 δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. | οὐδέ πω Ἔκτωρ
 πεύθει', ἐπεὶ ἴα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
 ὄχθας πὰρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ἴα μάλιστα
 ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρειν 500
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήμιον Ἴδομενηῖα.
 Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὀμίλει μέρμερα ὀρέζων
 ἔγχεϊ θ' ἵπποσύνη τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας. |
 οὐδ' ἄν πω χάζοντο κελεύθου δίοι Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἠυκόμοιο, 505
 παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα ποιμένα λαῶν
 ἰῶ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὄμον. |
 τῷ ἴα περιδδειςαν μένεα πνείνοντες Ἀχαιοί,
 μὴ πῶς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.
 αὐτίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον 510
 „ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ἄγρει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, πὰρ δὲ Μαχάων
 βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
 ἱητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων
 [ἴους τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἦλια φάρμακα πάσσειν·]. | 515

ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
 αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσετο, παρ δὲ Μαχάων
 βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀρύμονος ἱητῆρος·
 μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἄεκοντε πετέσθη
 νῆας ἐπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. | 520

Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
 Ἐκτορι παρβεβαώς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „Ἐκτορ, νῶι μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν
 ἔσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος, οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμεῖξ', ἵπποι τε καὶ αὐτοί, | 525
 Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνων·
 εὐρὺ γὰρ ἄμφ' ὅμοισιν ἔχει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 κείσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα
 ἱππῆες πεζοὶ τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες
 ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοῆ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.“ | 530

ὡς ἄρα φωνήσας ἴμασεν καλλίτριχας ἵππους
 μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἰόντες
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς
 στεῖβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἰ περὶ δίφρον, | 535
 ὡς ἄρ' ἄφ' ἱππέων ὀπλέων ἑαθάμιγγες ἔβαλλον
 αἰ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὃ δὲ ἵετο δῦναι ὄμιλον
 ἀνδρόμεον ῥῆξαι τε μετάλμενος· ἔν δὲ κυδοιμὸν
 ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός. | 539

Ζεὺς δὲ πατήρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἔν φόβον ὤρσεν· | 544
 στῆ δὲ ταφών, ὄπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἑπταβόειον, | 545
 τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλου, θηρὶ ἔοικώς,
 ἐντροπαλιζόμενος ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
 ὡς δ' αἰθῶνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
 ἔσσεύαντο κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀγροῖῳται,
 οἳ τέ μιν οὐκ εἰδῶσι βοῶν ἔκ πῖαρ ἐλέσθαι | 550
 πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὃ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
 ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες

ἀντίον ἀΐσσοσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καιόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ'
 ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ. 555
 ὡς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἤτορ
 ἦε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν. |
 ὡς δ' ὄτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβίησατο παῖδας
 νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάγη,
 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήιον· οἱ δέ τε παῖδες 560
 τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δέ τε νηπιή αὐτῶν·
 σπουδῆ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεὶ τ' ἐχορέσσατο φορβῆς·
 ὡς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
 Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι
 νύσποντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο. | 565
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
 αὐτὶς ὑποστρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἰπποδάμων, ὅτε δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
 πάντας δὲ προέεργε θεὰς ἐπὶ νῆας ὀδεύειν,
 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγύς 570
 ἰστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροά λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι. |
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Ἐυαίμονος ἀγλαδὸς υἱὸς 575
 Εὐρύπυλος πυκνιοῖσι βιαζόμενον βελέεσσιν,
 στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαινεῖν,
 καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπιδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων. | 580
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Ἀλέξανδρος θεοειδῆς
 τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
 ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ· καὶ μιν βάλε μηρὸν ὀιστῷ
 δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν. |
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐγάζετο κῆρ' ἀλεείνων, 585
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 στήτ' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἡμᾶρ
 Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται, οὐδέ εἰ φημι
 φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος. ἀλλὰ μάλ' ἄντην 590
 ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἷόν.“ |

ὡς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὅμοισι κλίναντες,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἤλυθεν Αἴας,
 στή δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἑταίρων. | 595

ὡς οἱ μὲν μάργναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήϊαι ἵπποι
 ἰδρῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν. |
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακῆτεϊ νηὶ 600
 εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰῶκά τε δακρυόεσσαν.

αἶψα δ' ἑταῖρον ἐδὼν Πατροκλῆα προσέειπεν
 φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὃ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας
 ἔκμολεν ἴσος Ἄρηι, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή·
 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἷός· 605

„τίπιτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεῶ ἔμεϊτο;“ |
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „δῖε Μενoitιάδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 νῦν οἶω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσασθαι Ἀχαιοὺς
 λισσομένους· χρεῶ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός· 610

ἄλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε δίφιλε, Νέστορ' ἔρειο,
 ὃν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
 ἦ τοι μὲν τά γ' ὅπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικεν
 τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·
 ἵπποι γάρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμαυῖαι.“ | 615

ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπειθεθ' ἑταίρῳ,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν. |
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληιάδεω ἀφίκοντο,
 αὐτοὶ μὲν ὅ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθονά πουλυβότεισαν,
 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος 620

ἔξ ὀχέων. τοὶ δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτῶνων
 στάντε ποτὶ πνοιήν παρὰ θῖν' ἄλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἐς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον. |
 τοῖσι δὲ τεῦχε κυκειῶ ἑυπλόκαμος Ἐκαμήδη,
 τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς, 625
 θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 ἔξελον, οὐνεκα βουλή ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.
 ἦ σφωιν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 καλὴν κυανόπεζαν ἐύξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
 χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμμυον, ποτῶ ὄψον, 630
 ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτῆν,
 παρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραῖός,
 χρυσεοῖς ἦλοισι πεπαρμένον· οὐατα δ' αὐτοῦ
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
 χρύσειαι νεμέθοντο, δύο δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν. 635
 ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
 πλεῖον ἔόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
 ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ εἰκυῖα θεῆσιν
 οἴνῳ Πραμνεῖῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρὸν
 κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυεν, 640
 πινόμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὄπλισσε κυκειῶ. |
 τῷ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφῆτην πολυκαγκέα δίψαν,
 μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες·
 Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραῖός ἀπὸ θρόνου ὄρωτο φαινοῦ, 645
 ἔς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν. |
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο εἰπέ τε μῦθον·
 „οὐχ ἔδος ἐστὶ, γεραῖὲ διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
 αἰδοῖος νεμεσητός, ὃ με προσέηκε πυθέσθαι,
 ὄν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650
 γινώσκω, ὄρω δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἶμ' Ἀχιλῆι.
 εὔ δὲ σὺ οἴσθα, γεραῖὲ διοτρεφές, οἶος ἐκείνος,
 δεινὸς ἀνήρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιώωτο.“ |

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ· 655
 „τίπτε τ' ἄρ' ὦδ' Ἄχιλλεὺς ὀλοφύρεται υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 ὅσοι δὴ βέλεσιν βεβλήηται ; οὐδέ τι οἶδεν
 πένθεος, ὅσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης, 660
 οὐτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων·
 [βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἰστῶ·]
 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. | αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐσθλὸς ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδεται οὐδ' ἐλεαίρει. 665
 ἧ μένει, εἰς ὃ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης
 Ἄργείων ἀέκητι πυρὸς δηΐοιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινόμεθ' ἐπισηχεῶ ; | αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 668-762
 οἶος ἦς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἧ τέ μιν οἶω
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται. |
 ὦ πέπον, ἧ μὲν σοί γε Μενόϊτιος ὦδ' ἐπέτελλεν 765
 ἦματι τῶ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν·
 νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν, ὡς ἐπέτελλεν.
 Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους ἐν ναιετάοντας
 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα πουλυβότειραν. | 770
 ἔνθα δ' ἔπειθ' ἦρωα Μενόϊτιον εὕρομεν ἔνδον
 ἠδὲ σέ, πάρ δ' Ἀχιλῆα· γέρον δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
 πίονα μηρί' ἔκαιε βοδὸς Διὶ τερπικραύνηφ
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ, ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον
 σπένδων αἴθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν. 775
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοδὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 στήμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,
 ἔς δ' ἄγε χειρὸς ἐλῶν, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν,
 ξεινία τ' εὐ παρέθηκεν, ἅ τε ξεινοῖς θέμις ἐστίν. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτιῆτος, 780
 ἦρχον ἐγὼ μῦθιοιο, κελεύων ὑμῶν ἅμ' ἔπεσθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τὼ δ' ἅμφω πόλλ' ἐπέτελλον.

Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρον ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ
 αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπεύροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 σοὶ δ' αὖθ' ὦθ' ἐπέτελλε Μενότιος Ἄκτορος υἱός· 785
 τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσοί· βίη δ' ὁ γε πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἦδ' ὑποθέσθαι
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ,
 ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρον, σὺ δὲ λήθῃαι. | ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 790
 ταῦτ' εἵποις Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, αἶ κε πίθῃται,
 τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις
 παρειπών ; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
 εἰ δέ τινα φρεσὶν ἦσι θεοπροπὴν ἀλεείνει
 καὶ τινά οἱ παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἶ κέν τι φῶς Δαναοῖσι γένηαι·
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
 αἶ κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἱεὺς Ἀχαιῶν 800
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 [ῥῆα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῆ
 ὤσαισθε προτὶ ἄστει νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.]

ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα. 805
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεύς θεῖοιο
 ἴξε θεῶν Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
 ἦην, τῆ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχαστο βωμοί,
 ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
 διογενῆς Ἐυαιμονίδης, κατὰ μηρὸν οἰστῶ, 810
 σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
 αἷμα μέλαν κελάουζε, νόσος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν. |
 τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτιρε Μενoitίου ἄλλιμος υἱός,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 815
 ,, ἄ δειλοί, Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

ὧς ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῶ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, διοτρεφεὺς Εὐρύπυλ' ἦρωσ,
 ἢ ῥ' εἴη που σχήσουσι πελώριον Ἔκτορ' Ἀχαιοί, 820
 ἢ ἤδη φθείσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες.“

τὸν δ' αὐτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἠΐδα
 „οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεις, ἄλλαρ' Ἀχαιῶν
 ἔσσειται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέονται.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι, 825
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
 χερσὶν ὑπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰεὶ.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σώσσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 μηροῦ δ' ἔκταμ' ὀιστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
 νῖξ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δ' ἦπια φάρμακα πάσσε 830
 ἔσθλά, τά σε προτὶ φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 ὃν Χίρων ἐδίδαξε δικαιοτάτος Κενταύρων. |

ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων—
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἶομαι ἔλκος ἔχοντα,
 χρῆζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος, 835
 κεῖσθαι, ὃ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν Ἄρηα.“

τὸν δ' αὐτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 „πῶς τ' ἄρ' εἴη τάδε ἔργα ; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ' ἦρωσ ;
 ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλλεὶ δαίφρονι μῦθον ἐνίσπω,
 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερῆνιος οὔρος Ἀχαιῶν 840
 ἀλλ' οὐδ' ὧς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.“

ἢ καὶ ὑπὸ στέργνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας·
 ἔνθα μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 ὀϊστὸν περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν 845
 νῖξ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δὲ ὄϊζαν βάλε πικρῆν
 χεῖρ' ἀπατρίφας, ὄδυνήφατον, ἢ οἱ ὀπάσας
 ἔσθ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα. |

024000028175

Σελ. 15

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Τὸ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ, ἀλλὰ καὶ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΟΝ

δῶρον τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα

εἶναι
μία πλήρης σειρά Ἐκθέσεων.

Οἱ μαθηταὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ πεκτήσῃσι τὸ πολυτίμον καὶ ζηλευτόν ἔργον νὰ γράψωσιν ὠραίαις ἐκθέσεσι ἀξιοσημειώματα πάντα τὰ τεύχη τοῦ μοναδικοῦ τούτου ἐν τῷ κόσμῳ βιβλίου.

Α.	Τεύχος	Εὐθύμογραφήματα (*Ἐκδ. Β' ἐπισημειωμένη)	Δραχ.	10
Β'.		Περὶ τὴν πατριδα		10
Γ'.		Λεξικὸν Σχολικῶν ἑρμῶν (*Ἐκδ. Β')		10
Δ-Ε'		Διατριβαὶ (*Ἐκδ. Β' μετερρυσθμισμένη)		20
ΣΤ'		Διηγήματα (*Ἐκδ. Β')		10
Ζ'.		Εὐθύμογραφήματα		10
Η'.		Ἀποφθέγματα (*Ἐκδ. Β')		10
Θ'.		Οἱ Τρεῖς Ἱερόεσσι		10
Ι'.		Τὸ βιβλίον		10
ΙΑ'.		Περιγραφαὶ		10
ΙΒ'.		Πόνου, δυνερα, στοιχεῖοι		10
ΙΓ'.		Χριστογεννα (*Ἐκδοσις Β')		10
ΙΔ'.		Ἅγιος Βασίλειος		10
ΙΕ'-ΙΗ'		Ἰασηνιωτικοὶ (82 ἐν ὄλθ, σελ. 320)		40
ΙΘ'-Κ'.		Πάφια		20
ΚΑ'-ΚΒ'.		Ἐπιστολαὶ		20
ΚΓ'-ΚΔ'.		ὑπάρχει εὐτυχία		20
ΚΕ'-ΚΖ'.		Ἐκδρομαὶ { (Μυκῆλαι, Ἄργος, Ναύπλιον, Τίρον, Ἐπίδαυρος, Δελφοί, Μ. Σπήλιον, Καλάβρυτα, Ἄγ. Λαύρα)		25
ΚΗ'-ΚΘ'.		Χρυσὰ λόγια { (Ἡ Παρθενία—Τὸ χοῦμα—Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνας—Ἐπιστήμη καὶ Ἠθικὴ κ. λ. π.)		20
Λ'-ΛΒ'		Χαρακτηρισμοὶ (σελ. 240, Ἐκθέσεις 120).		30
ΛΓ'-ΛΔ'		Εἰρήνη—Ἠδωμος.		20
ΛΕ'-ΛΣΤ'		Ἐθνικοὶ Ἐθνογενεταὶ (καὶ ἐπισημειώματα λόγοι)		20
ΛΖ'-ΛΘ'		Μαθητικοὶ Παλμοὶ (*Ἐκθέσεις 140)		30
Μ'-ΜΑ'		Μεγαλεῖο τῆς φύσεως.		25
ΜΒ'-ΜΙ'		Πραγματεῖαι		20

Ἐολόκληρος ἡ σειρά δραχ. 400.

Διὰ τὸ ἔξωτερικὸν ἕκαστον Τεύχ. δραχ. 15

(ἀπληλαγμένα ταχυδρομικῶν τελῶν ἀποστολῆς)

Ἄκυροῦται πᾶν προηγουμένον Τιμολόγιον.

Τὰ ὑπάρχοντα τεύχη ἀποστέλλονται παρ' ἡμῶν εἰς πάντα αἰτούντα μαθητὴν ἐπὶ προαποστολῇ τοῦ ἀντιτίμου διὰ ταχυδρομ. ἐπιταγῆς, ἕκαστον τῆς ὁποίας ἀναγράφονται τὰ παραγγελόμενα βιβλία. Ἡ παρὰ τὴν εἰσπράξη ἀνάγκη νὰ περιλαμβάνῃ τρία τοῦλάχιστον βιβλία καὶ ἡ Διεύθυνσις τοῦ μαθητοῦ νὰ εἶναι πλήρης καὶ εὐανάγνωστος. Διὰ δέματος ἐπὶ ἀνάκαταβολῇ ἀποστέλλονται βιβλία ἀξίας τοῦλάχιστον 100 δραχ. Τὸ τέλος καταβολῆς, δραχ. 5, βαρύνει τὸν ἀγοραστήν.

Συνιστάτε τὰ καλά βιβλία εἰς πάντας τοὺς μαθητάς.

Ἡ Διεύθυνσις : Κύριον Δ. Γουδῆν

Ἀθῆνας, Ὁδὸς Σφακιῶν 3